

OD REDAKCJI

*Każdy rodzaj sportu niesie z sobą bogaty skarbiec wartości,
które zawsze trzeba sobie uświadamiać, aby móc je urzeczywistnić.*

bł. Jan Paweł II, Elbląg, 6 czerwca 1999

Wymiar etyczny jest częścią składową kondycji ludzkiej. Muszą więc mu podlegać wszystkie rzeczywistości, których podmiotem jest nie kto inny, jak człowiek. Człowiek bowiem, który w kontekście antropologii integralnej jawi się zawsze jako „homo ethicus”, nie może działać nigdy poza moralnością, odwołując się do określonych norm i wartości. Prawda ta dotyczy także rzeczywistości sportu i oznacza, że punktem wyjścia wszelkiej refleksji nad różnorodnymi aspektami sportu winna stać się zawsze integralna wizja człowieka. Działalność człowieka na jakiegokolwiek płaszczyźnie jego aktywności, w tym także w obszarze sportu, musi bowiem odpowiadać jego godności.

W tym świetle, szukając uzasadnienia dla coraz szerszego zainteresowania różnych nauk sportem, należy w pierwszej kolejności wymienić jego podmiotowy charakter. To człowiek bowiem jest twórcą, podmiotem i celem wszelkiej działalności sportowej. Stąd refleksja nad sportem podejmowana na płaszczyźnie etyki, a zwłaszcza etyki teologicznej, w nurcie której należy umieścić niniejszą publikację, podobnie zresztą jak w przypadku innych nauk humanistycznych, jest zawsze refleksją nad człowiekiem. Aby odpowiedzieć na pytanie, jak żyć, co czynić, człowiek musi zastanowić się najpierw na tym, kim jest? Zwykle wszelkie systemy etyczne były połączone z określonymi systemami filozoficznymi i aksjologicznymi. Inaczej rozumiały one człowieka, inne stawiały przed nim cele i inne formułowały normy moralne.

Oznacza to, że sport nie jest celem samym w sobie, że nie istnieje sam dla siebie, a tym samym nie może stać się pustym i szkodliwym „bożkiem” dla współczesnego człowieka. Dlatego też trzeba stale przypominać o pomocniczej roli sportu w życiu

człowieka, jego tylko relatywne znaczenie w odniesieniu do pełnego rozwoju osobowego. To w tym świetle trzeba widzieć i oceniać wszelkie przejawy degeneracji sportu, które wskazują na zagubienie wartości i wzniosłych ideałów, dla których dawniej podejmowano aktywność sportową.

Publikacja dr Marii Stryczek pt. „Aksjologia sportu”, którą zawiera drugi tom serii wydawniczej pt. *Moralność życia społecznego*, jest bardzo udaną próbą spojżenia na sport przez pryzmat najważniejszych wartości tworzących aksjologiczne tło uprawiania sportu. Zrodziła się ona w swej pierwotnej wersji jako dysertacja doktorska przy Katedrze Teologii Moralnej Społecznej Wydziału Teologii KUL. Postulat, aby ukazała się drukiem, wiąże się nie tylko z przekonaniem o jej istotnej wartości naukowej, ale także z głębokim przeświadczeniem o zapotrzebowaniu na tego typu publikacje, ukazujące istotę sportu w głębszym wymiarze. Sport bowiem to nie tylko praktyka określonych ćwiczeń fizycznych, coraz lepsze osiągnięcia i rekordy, współzawodnictwo, emocje, wypoczynek czy zabawa. Pogłębiona refleksja nad sportem pozwala okryć w nim przejawy kultury, promocji wartości ludzkich, wspólnotowości, rozwój ducha i troskę o zdrowie. W tych wymiarach kultura fizyczna przekracza ramy indywidualizmu, angażuje relacje interpersonalne, kreuje nowe wspólnoty i społeczności, przybliża narody, przyczyniając się tym samym do budowania pokoju i rozbudzania poczucia solidarności.

Jerzy Gocko SDB
Redaktor naukowy serii

Lublin, październik 2011 r.